

[Holstein.]

landets Forsvar med jeres Person, eller I ikke vil det!

Det Spørgsmaal kunde dog rejses, om en saadan Delegation af Statsmyndigheden paa Værnepligtsomraadet til frivillig Afgørelse af de enkelte Borgere, ganske individuelt, selv om man maaske ikke vilde faa det underkendt som grundlovsstridigt ved Højesteret — det tror jeg nemlig ikke man vilde —, alligevel ikke er saa langt ude, at man, hvis man ikke ønsker at komme Spørgsmaalet om det grundlovmæssige og det grundlovsstridige for nær, hellere burde trække i Land paa dette Punkt. Jeg synes, den højtærede Regering i hvert Fald er inde paa et Skraaplan, som er Diskussion værd.

Men heller ikke dette Spørgsmaal er præciseret. Jeg synes, at det efter Sommerens Diskussioner om almindelig Værnepligt og hvervet Hær og den Betydning, som Partiet Venstre har tillagt dette Spørgsmaal, er den højtærede Regerings Pligt aldeles klart at præcisere sin Stilling til de Punkter, jeg her har søgt at stille under Debat.

Jeg vil dernæst gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (I. A. Hansen). Det ærede Medlem udtalte, at vi naturligvis skulde forsvare os imod Bander og irregulære Tropper, som krænker vor Grænsefærd og eventuelt forsøger en hel eller delvis Besættelse af dansk Land. Hvis han ikke besvarer mit Spørgsmaal, gaar jeg ud fra, at han er enig i de Betragtninger, jeg fremsætter. Mener det ærede Medlem ikke, at frivillige Korps, som indrulleres i en fremmed Hær i Mobiliseringstilfælde og gør Tjeneste som Soldater, førte af Officerer eller af tidligere Officerer, af uddannede Befalingsmænd, uniformerede og bevæbnede ligesom den regulære Hær, i Krigstilfælde er at jævnstille med regulære Tropper, og er det ikke det ærede Medlems Mening, at der fra dansk Side ogsaa skal gøres Modstand mod eventuelle Overgreb og Angreb fra saadanne Troppers Side? Mener det ærede Medlem ikke, at der ikke blot bør være Tale om at afvise selvbestaltede Friskarer, men ogsaa om at afvise Angreb fra saadanne Korps, som i Krigstilfælde er et Led i den paagældende Stats væbnede Magt?

Det maa dog formodentlig være Meningen, naar man som Venstre hævder den Grundopfattelse, at vi skal forsvare os imod Overfald og imod alvorlige Neutralitetskrænkelser, det kan jo dog ikke være Venstres Tanke at hævde samme horrible

Standpunkt som Medlemmer af den højtærede Regering, at Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal sætte os til Modværge, skal ikke alene afhænge af Neutralitetskrænkelsernes Størrelse, men ogsaa af Størrelsen af de fjendtlige Styrker, som iværksætter Krænkelserne. Hvis det skulde være Tilfældet, var vi jo langt borte fra det forsvarspolitiske Grundprincip, som den ærede Ordfører for Venstre saa klart her har hævdet var Venstres Grundprincip, som Partiet Venstre ikke vilde fravige.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Jeg aner ikke og har ikke forsøgt paa at citere, hvad der har staaet i den svenske „Social-Demokrat“ eller i svenske radikale Blade om det danske Afrustningsforslag. De Udtalelser, jeg her har gengivet, var Udtalelser fremsat af de respektive svenske Partiers mest fremstaaende politiske Førere. Den tidligere svenske socialdemokratiske Statsminister, Sandler, har i afvigte Korps udtalt sig saaledes, at det ikke kan forstaaes anderledes end som en Afstandtagen fra og en Advarsel mod det danske isolerede Afrustningsforslag, og ganske paa samme Maade har den tidligere Udenrigsminister, Elief Løfgren, for et Aar siden paa et politisk Møde i Sydsverige udtalt sig og i afvigte Sommer ligeledes den svenske radikale Statsminister Ekman.

De Udtalelser var tilstrækkelig klare og opsigtsvækkende, og de har været gengivet og kommenteret i hele den forsvarsvænlige Presse her i Landet. De er ikke til at tage fejl af for den, der ikke positivt vil tage fejl.

Jeg har endvidere henvist til Udtalelser af den afdøde svenske socialdemokratiske Statsminister, Hjalmar Branting. Jeg har hjemme et Arsenal liggende af Hjalmar Brantings Udtalelser om Forsvarsspørgsmaalet, som jeg ikke skal trætte den højtærede Regering med at fremdrage her — de staaer til Disposition, om man ønsker det —, men jeg skal bare tage en enkelt Udtalelse i Flæng, følgende Udtalelse af Branting for Aar og Dag siden:

„Det er ikke sandt, at det er ligegyldigt, enten de smaa Stater har noget Forsvar eller ikke. Man bør under de nuværende Forhold se den Sandhed i Ansigtet, at den almindelige Opinion i Verden kræver, at hver Nation, som vil leve, ogsaa skal vise sin Villie til Livet“, nemlig ved at vise sin Villie til at forsvare sit Liv som selvstændig og uafhængig Nation. Det er slet ikke til at tage fejl af, hvad Branting mente i denne Sag. Der er ingen